

Modum menighetsblad

NR. 1 · 1998 67. ÅRGANG

Foto: Tom Ulvær

Naturen som katedral

MODUM PRESTEGJELD

Modum kirkekontor

Åmot kirke, 3340 Åmot
Kontortid 9-15.
Tlf. Se annonse i avisene.

Kontor for kirketjener Heggen

3370 Vikersund
Man.-fre. 7-7.30 tlf.32787689
Man.-fre. 7-15. mob.tlf.91549379
Fax:32787631

Kirkegårdskontor

Rådhuset, 3370 Vikersund
Man.-fre.7.30-15.
Tlf.32789405 - 32789407
Fax:32789401

Åmot kirke v/daglig leder

Beijent tirs-tors 10-15
3340 Åmot Tlf.32784002
Fax:32784024

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen,3370 Vikersund
Tlf.32787017
person søker 96507140
Kapellan Kjell Roger Isene
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf.32784693
Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf.og Fax:32782606
Mobiltelefon:92467573
Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf.32787555
Soknedikon Britt Dahl,
Stadionveien 1, 3340 Åmot
Tlf.32785647
Organist Knut Johnsen
Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf.32784586
Organist Anne Hæhre
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf.32787133
Organist Ann Helen Eilertsen
Kvartsveien,3340 Åmot
Tlf.32784678
Kirketjener Olav Svendby
Drolsum,3370 Vikersund.
Tlf.32782507
Kirketjener Torbjørn Hovde
Såstad,3370 Vikersund
Tlf.32782648
Kirkeverge Harald Kvaase
Øterveien 11, 3370 Vikersund
Tlf.32784121
Kontorfullmektig Ruth Flaglien
Engveien, 3370 Vikersund
Tlf.32787812
Bestyrer Åmot kirke.:Trine Lise Ruud
Ø.Skalstadvei 20, 3340 Åmot
Tlf.32784727
Prest i Åmot kirke: Egil Midtbø
Tlf.32785573

MENIGHETSRÅD

Heggen:
Formann: Ole Gunnar Andreassen
Lønnveien,3360 Geithus
Tlf.32780312
Nykirke:
Formann: Arne Høibakk
Refsalveien,3340 Åmot
Tlf.32784130
Snarum:
Formann. Roar Bottolfs
Sysle, 3370 Vikersund
Tlf.32783850

Redaksjonenelt

Natur som verdi

Det er godt å bo i Modum!

Hva har skjedd med den gamle samfunnsradikale redaktør som kommer med en slik uttalelse? Har han blitt smittet av en uhelbredelig lokalpatriotisk omgangssyke? Er han sponset av ordfører og turistråd for å skrive det?

Å nei. Her er mye som kunne vært langt bedre i Modum. Men for en som har natur som en viktig livsverdi, er det ikke vanskelig å bli litt høystemt. For vi har mye fin natur omkring oss og midt i blant oss i Modum.

Her jeg sitter og skriver, på mitt arbeidsværelse i Engerhagen, ser jeg rett ut i skauen i sør. Her kan jeg spenne på skiene og gå direkte opp i fine løypenett. Her kan jeg sitte og se trakk fra rådyras daglige vandring, og er jeg tidlig oppe, kan jeg også se de vakre dyra. Nå sitter jeg og ser på en trolsk fullmåne over trærne.

I dette nummer av menighetsbladet fokuserer vi på naturen. Naturen som opplevelseskilde. Naturen som sjelebot. Naturen som katedral.

Naturen er en invitt til det hele menneske. Helsen vår trenger den. Og det er langt mer opplevelsesrikt og inspirerende - og sunt, vil jeg tro - å gå en tur i skauen enn å pumpe jern i et treningsstudio. Vår sjelelige helse profiterer på en aktiv bruk av naturen, - det er skrevet doktorgrader om det på Modum Bad. Og naturen kan endog gi noe til de åndelige sider av livet. Det har jeg sett i blikket til gamle skautravere jeg har møtt langt inne på Øståsen.

Litt kronglete da at kirka alltid har sin høymesse midt i beste turtida. Det hadde vært OK å kunne ha noen flere alternative messer, tidligere søndag morgen eller på søndag kveld.

Frivillig?

Vi lovpriser frivilligheten så langt det lar seg gjøre. Også når det gjelder menighetsbladets økonomi. I fjor gikk bladet med nesten 10.000 kr. i underskudd, trass i en klar økning i annonseinntektene.

Grunnen var at vi bestemte oss for å legge ut girotalong i bare ett nummer, og det ble dermed en klar nedgang i antall betalende. Ca. 900 brukte giroen, dvs. ca.17% av de nærmere 5300 husstander som fikk bladet. Resten var gratispassasjerer.

Vi satser fortsatt sterkt på frivilligheten, og legger også i år ut talongen i bare ett nummer, for å la dere slippe alt dette pengemaset. Men vi håper jo sterkt at det blir noe færre gratispassasjerer!

b

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide Orrelia, 3340 Åmot Tlf. 32 78 41 47
Redaksjonskomite: John S. Andersen, Jenny Müller, Mari Wærsted Axelsen, Ragnhild Idsø,
Anne Britt Molund Schartau. Redaksjonssekretær: Tore Hummelvoll Tlf.32 78 98 90
Illustrasjoner og vignetter: Valborg Sirnes og SigrunSørengen
Kasserer Trine Lise Ruud Åmot kirke, 3340 Åmot Postgironr. 0803 5 47 85 40
Bankgironr. 2270.03.00.874 Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS Opplag 5400

Medmennesket

Jesus sa: " For jeg var sulten, og dere gav meg mat; jeg var tørst, og dere gav meg drikke; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg. Da skal de rettferdige svare: 'Herre, når så vi deg sulten og gav deg mat, eller tørst og gav deg drikke? Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller uten klær og kledde deg? Og når så vi deg syk eller i fengsel, og kom til deg?' Men kongen skal svare dem: 'Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, gjorde dere mot meg'". (Matteus- evangeliet kap. 25).

Mange mennesker er sultne og tørste fordi de ikke har mat. Noen er sultne og tørste på medmenneskelighet og omsorg i et nådeløst og stresset samfunn. For at et naboskap eller en menighet skal ha liv, må vi som enkeltmennesker bry oss om hverandre. Vi må søke fellesskap og vi må gi hverandre fellesskap og vennskap. Solidaritet med de svakeste her hjemme og i verden forøvrig blir en naturlig konsekvens av at vi selv har så mye å takke for. Den som har fått mye, har også mye å gi. En levende menighet vises også ved at vi kan gi av vår

tid, våre penger, vårt engasjement. Og siden verden er blitt så liten, vil vårt engasjement også rekke videre enn vår egen bygd og kommune.

For mange mennesker er det ikke bare spørsmål om tilfeldige gaver, men kanskje om en forandring i holdninger. Vi kan fortvile over denne verdens urettferdighet i møte med barn i Norge som blir mishandlet, tørkerammede i Etiopia eller småbarn som tigger på gatene i Nicaragua. Ingen profesjon kan erstatte medmenneskelig innsats, verken her hjemme eller der ute. Ingen kan erstatte deg i ditt møte med med- mennesker.

Nå går vi inn i fastetiden - 40 dager før påske. Kirkens Nødhjelp har i år igjen lagt ut fastebøsser i kirkene. En krone pr. dag i fastetiden gir 40 kroner pr. bøsse. For 100 kroner kan du f.eks. skaffe vann til en familie for resten av livet.

Som representant for Kirkens Nødhjelp i vårt prosti vil jeg takke for en god solidaritetsgave i årets fastebøsser til å dekke noen grunnleggende behov hos våre medmennesker i Sør.

Elena Eika

Elena Eika,
Vikersund

Ord til ettertanke

Den store furua som hvileplass

Heller ikke den vakre bygda Modum er uberørt av støyen og skitten og stresset som sprer seg fra storbyen og industrikonsentrasjonene. Vi trenger fristeder som er annerledes- med frisk luft og frihet for tanke og sinn. I Norge reiser vi derfor ut til sjøen, opp til fjellet og inn i skogen. Men Marka er noe mer enn skogen. Den har eimen av fjellets åpenhet i seg i, og de små tjern er som dråper fra havet som venter på å leske tørste og svette kropper. Bygda vår er omkranset av skog og mark, og mange av oss har mye godt til gode av oppdagelser og opplevelser. Alle disse områdene har sine skatter, men denne gang ser jeg for meg Øståsen og Finnemarka mens jeg skriver-leskende, reint vann i Sandtjenn, høy himmel over Hovlandsfjell og livgivende hvile ved den store furua. Og jeg er takknemlig til naboen min, Harald Grønhojd som har skildra disse områdene så fine og spennende at jeg har fått lyst til å bli kjent der.

Jeg er blant de heldige som ble tatt med inn i Marka av foreldre, slektninger og venner. Inn i skogen og oppover mot det Hans Børli kaller "fjellskogen". Heldig har jeg vært fordi jeg har vært omgitt av mennesker som i stor grad har vært seg bevisste hvor stort det er å være små mennesker under åpen himmel. Bestefar lærte meg noe om ærbødigheten for naturen, og respekten for de nødvendige vekslinger mellom hardt arbeid og vegeterende hvile. Foreldrene mine viste meg noe av hemmeligheten i det mysterium at som dagen har sin natt, har hverdagene sine fristeder. Og blant disse er Marka i særklasse. Der lærer vi noe om å rusle og se. Det er ikke åpent nok til å haste. Kronglete stier yder viktig motstand som demper farten, og hver meter rommer så mange av Skaperens smykker at det er for dumt å foregripe det som venter bak neste ås eller neste tjenn.

I oppveksten lærte jeg også å bli glad i kirken. Med lyst og med ulyst ble jeg med til Gjøvik kirke, Vålerenga kirke og Kolbotn kirke. Og på forunderlig vis ble møtet med altertavler og salmesang, vakre symboler og fellesskap med hyggelige mennesker på kirkebakken blant de viktigste erfaringer i et gutteliv som ellers stort sett rommet fotball, ishockey og jenter. I ettertid er jeg takknemlig for at jeg ble tauet med til kirken selvom det ikke alltid var lystbetont. Og jeg har den samme takknemlighet for at jeg ble dratt med ut i Marka selvom jeg ofte heller ville vært hjemme. Dermed ble jeg satt på sporet av en virkelighet som fascinerte, ja som skulle vise seg å romme skjulte skatter. I møte med Marka lærte jeg noe om at jeg trenger en himmel over livet for å leve på jorden. Og mens jeg skriver disse linjer erindrer jeg noen av alle de ganger jeg la meg ned i lyngen og myste mot himmelvelvingen. En virkelighet som fikk meg til å erkjenne både menneskelig ydmyghet og undring over Guds storverk slik Markas` dikter fremfor noen, Hans Børli antyder det i sitt dikt "Under himmelen".

Tro ikke at
jeg kommer fra små forhold!
Himmelen sto alltid
åpen over meg.

Jeg levde mine år
med Syvstjernen som nabo
og vinden som omgangsvenn. Jeg kjenner
de lave maurstiene
mellom brukne strå på jorda,
men også lengselens kongevei av lys
der Guds fotspor står tegnet
i stjernestøvet.

Jeg er et menneske. Jeg har
erkjent storheten i det
å være så uendelig liten.

I Marka blir vi det vi er. Små

mennesker i et stort skaper-verk. Men også sanselige, oppmerksomme, lyttende og nysgjerrige til hva det er som gjemmer seg i en lyd, en lukt og i det uforutsigbare.

Mange feirer sin gudstjeneste i et kirkerom, og lar seg betjene av ordet, bønnene og nattverden. Men mange forteller også at de feirer gudstjenesten på sin måte i Marka, ved Sjøen eller på Fjellet. Og for den som tror at Gud er Skaper av alt liv er det unødvendig og galt å spille disse rommene ut mot hverandre.

I de siste årene har Thomasmessene blitt populære i våre menigheter. Dette er en gudstjeneste med en terskel som er lav nok til å romme alle som tviler og famler og er på leit. Men samtidig en gudstjeneste som er rik nok på lukt og smak og erfaring. Jeg tenker at Marka er en slik Thomasmesse der naturen er katedral og mennesket kan la seg lede av anelsen, lengselen og åpenheten mot Guds hjerte. Det er ikke tilfeldig at dikteren Hans Børli hadde dikteren Rolf Jacobsen som sin fortrolige venn og veileder. I et av sine senere dikt skildrer han en katedral som overgår de største og mektigste av alle de som er laget av menneskehender. I denne katedralen blir selv Marka bare et våpenhus eller et sidealter, som en ørliten del av Guds uendelige store og varierte natur-

Guds hjerte vet vi ikke,
men vi vet noe som overstrømmer oss
som et regn over hendene.

Hans øyne ser vi ikke,
men vi ser
usynlig lys over alle ting
som i sommernatten.

Hans stemme hører vi ikke,
men vi finner
veier overalt og spor i hjertene
og stier med lavmælt lys.

Skaperen av alt godt viser seg

mange steder og på mange måter. Han gjør seg i kjent i våre hverdager, men har et spesielt ønske om at vi gjenoppdager søndagen som en

annerledes dag. En dag med søndagsåpen natur, søndagsåpne hjem, søndagsåpne sinn og søndagsåpne kirker. Hver gang vi gir

livet, fellesskapet og naturen en sjanse til å synliggjøres er det jubel i himmelen og glede på jorden.

Per Arne Dahl

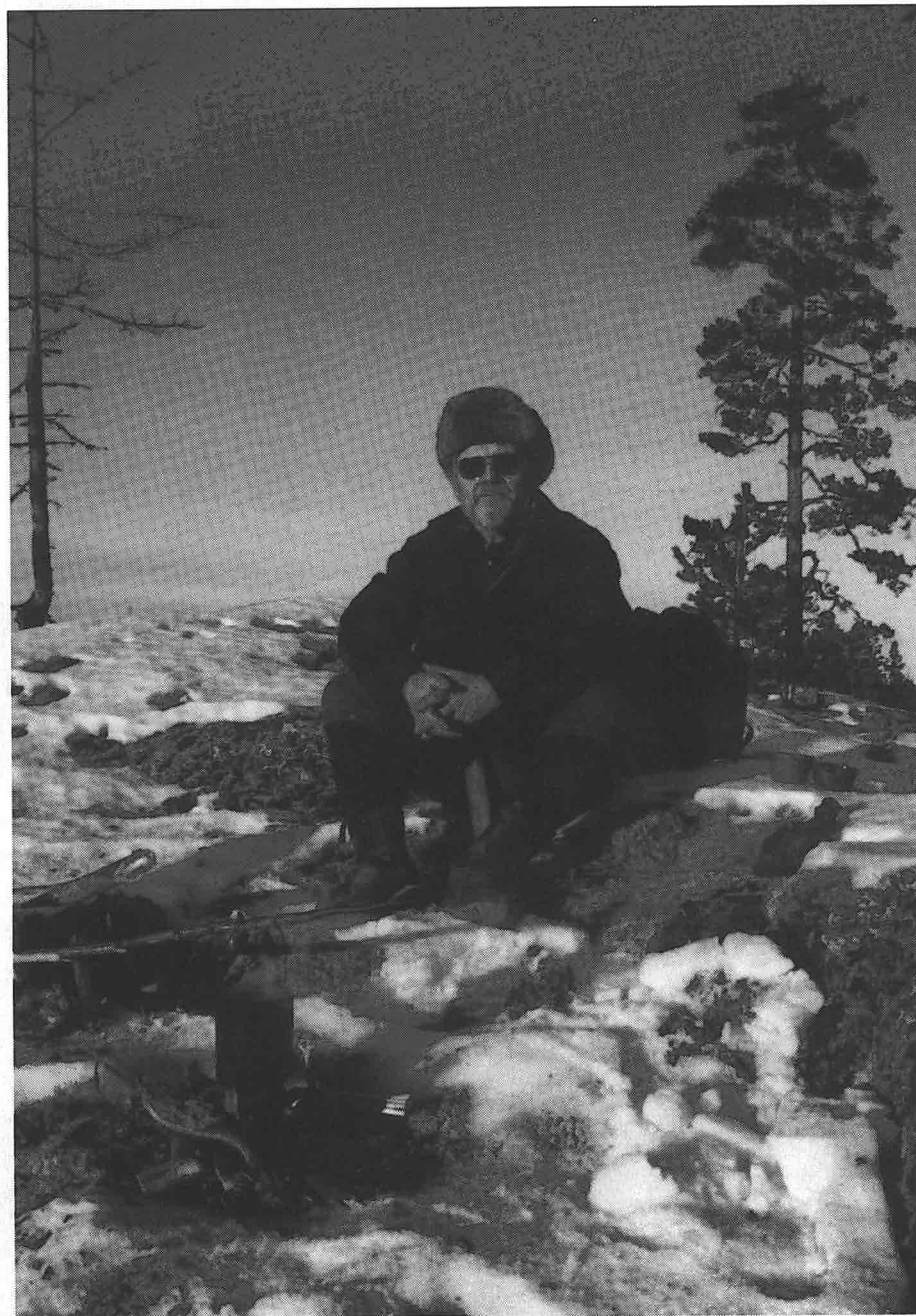
På tur med Jan Fredriksen:

- Naturen kan brukes "bar"

Jeg sitter med jubileumsboka til Ringerike turistforening. Her skriver Jan Fredriksen om en av sine mange turer i marka: "Jeg legger meg ned på brisken min og lurert på om kongen på sitt slott eller festkleddede mennesker på dyre restauranter med supe eller hva det nå heter, kan ha det bedre. Her er ingen innestengt tobakkslukst, det lukter av bål og rein skauluft".

Som menighetsbladets utsendte er jeg så heldig å treffe Jan Fredriksen en kald og fin søndag i slutten av januar. Han er snarumsmoing, kom hit til bygda i 48, har nedlagt mye arbeid på Elart, i kommunepolitikken og i Turistforeningen. Bor på Hjermundrud sammen med kona og sønnen. Har Snarumselva med gjedde, bever og båter med og uten motor som nærmeste nabo. Jan er ikke en som går rundt og gremmes over livet. Han er talsmann for den sunne fornuft også i spørsmål om natur og miljø. Dessuten er han naturnyter.

Vi beveger oss innover Bjoretjennsveien - med bil - i retning Holleia. Vi ender opp ved Sandungen, går isen sørover og kliver opp på en høyde øst for vannet - midt i ei flatehogst. Jan mener at flatehogster ikke bare er av det vonde - de gir bl.a. bedre utsyn for turfolk. Sola er lav, Jan rasker sammen tørrved, spikker til ei tyrirot og tenner opp kaffebålet. Snart sitter vi med ansiktet mot solnedgangen, en varm Rettikoppen og prater i vei mens vi venter på at "Lars" blir klar. Jan er opptatt av at natur kan brukes "bar", alltid og slik den er. Ikke bare i pent vær og med nysnø. Hvorfor ikke bade etter at sola har gått ned, vake sammen med ørreten i skumringen, oppleve stillheten om natta ute etter å ha fulgt med på lys- og fargeskiftningene i en solnedgang. Han har opplevd den spesielle lukta etter ei regnskur -

særlig etter at han slutta å røyke for mange år siden. Jan er opptatt av luktene som en del av naturopplevelsen. Noen ganger tar han med seg ei god bok ut i skauen, sitter og leser inntil en trelegg eller en varm stein. For Jan er marka full av utfordringer og spenning. Bare gå og gå, gjerne uten kart - kun kompass, føle på angsten og spenningen ved å ha gått seg vill. Hvorfor alltid gå langsmed alle daler og åser? Hvorfor ikke noen

ganger skjære bratt ned dalsider og opp bratte åser? Jan har liten forståelse for at unger skal utstyres med hjelmer- og angst når de skal ut. Foreldre må heller lære unger å beherske kroppen og naturen, og lære begrensningene underveis, - sjøl. Jan veit hva han snakker om - har lang og god erfaring med å ta unger med til skogs. Han veit at han på den måten har gitt ungene sine noe verdifullt. "Lars" er klar. Jan tar en

isklump nedi for å "klare" kaffen, vi åpner boksen med vellagrede kokosmakroner som menighetsbladets utsendte har med. Praten går videre, sola er forlenget nede. Skuterudåsen, Sæteråsen og Fotstå framstår i siluett rundt oss. Jan minnes sin første natt ute, sammen med far, knapt nok begynt på skolen. Lå i et ullteppe med en papirsekk rundt. Husker stemningen, spenningen og gleden. Vi kommer inn på utstyrshysteriet, forskjellige holdninger til friluftsliv hos folk som bor i byen og på landet. Masseaktiviteter (som bl.a. speiding) kontra dette å være bare 2-3 eller alene. Mange temaer berøres i løpet av samtalen. Jan er opptatt av at sansene må brukes bevisst ute i naturen. Det å lytte, føle stemninger, se de store linjer - og detaljene (Jan både fotograferer og maler), kjenne vannet mot kroppen, kjenne kulda om vinteren, lukte og smake... I løpet av livet har Jan også lært mye om konfliktløsning. Turgåere og grunneiere, bedriftsledere og ansatte blir ofte omtalt som motparter. Jan velger å bruke betegnelsen samarbeidspartnere. Han har lang erfaring for at dette fungerer, både på sin egen arbeidsplass og i organisasjons-sammenheng. Han er opptatt av at når grunneiere får sin grunn berørt - enten det er av turtraseer eller av barskogvern - så skal de ha en skikkelig kompensasjon, og etter mange år som markabruker synes han det er gledelig å se hvordan yngre skogeiere etter hvert blir flinke til selv å jobbe med verne- og miljøaspektet i sin egen skog.

Vi sitter og hutrer, bålet glør, vi har ikke lagt på noe ved på en stund. Sekkene pakkes sammen. Så forlater vi glørne, klarer ikke å ødelegge dem - lar dem dø ut i vinterkvelden, kommer oss ned på isen og skogstjernet. Det blå lyset - den lyse vesthimmelen - måneskalken, - vi er i marka-katedralen. Jeg har blitt kjent med en levende og engasjert marka-bruiker. Takk for turen, Jan!

Bjarne Thoresen

----- I DET DIAKONALE HJØRNET

BØNNEGRUPPEN

i Åmot kirke hver fredag kl. 10-11. Åpent for alle: til å delta, eller å levere bønne-ønsker/emner.

BØNNEKASSEN

er for hele Modum. Bønneemne tas opp i fredagsbønnegruppen, og/eller i gudstjenesten søndag. Dette avgjør den som leverer eller sender bønne-emnet. Adr.: Bønnekassen, v/soknediakonen, Kirkekontoret, 3340 Åmot.

LØRDAGSTREFFENE

i Åmot kirke er for alle: kl. 11,30-13,30 - til allsang og spill, kafe på kirketorget, samling i kirken. 18.4. kommer integreringsprest Morten Svendsen på besøk. Vi håper at riktig mange vil komme da. Han blir også med på gudstjenesten 19.4. 14.3., 9.5. er det vanlig treff. (21.2. må utgå pga konsert i Kulturhuset). Søndag 15.februar er vi med på gudstjenesten i Heggen.

ELDRETRUFF/HYGGETREFF

Fire steder i bygda vår er det ildsjeler som samler til formiddagstreff. Velkommen til

Snarum: torsdag kl. 10,30-12,30 12.2. 12.3. 23.4 14.5. 11.6.tur

Åmot: mandag kl. 10,30-12,30 16.2. 16.3. 20.4. 18.5. 15.6.tur

Vikersund: tirsdag kl. 11-13 17.2. 17.3 21.4. 19.5. 16.6.tur

Geithus: onsdag kl. 10,30-12,30 18.2. 18.3. 15.4. 20.5. 17.6.tur

NYKIRKE-kveld

fredag 27. mars: kl. 19-20,30. Aftensang med Svein Ellingsen-salmer

SORGGRUPPER

I høst kom vi i gang med to grupper: En gruppe for enker. Disse samles 2. hver onsdag. Gruppeleder er Ragnhild Idsø. Og "Et barn for lite"-gruppe, med Tove og Hans Disen som gruppeledere.

2. februar startet enda en gruppe for foreldre som har mistet sine barn. Gruppeledere her er Mari Bjørg og Knut Hunstad i Sigdal.

En styringsgruppe for disse selvhjelpsgruppene er kommet i gang: Ireen Ruud, Ragnhild Idsø, Arne Tord Sveinall og Britt Dahl. Gruppelederne for selvhjelpsgruppene må selv ha deltatt et år i gruppe. Ireen Ruud er veileder for gruppelederne.

Vårt mål er å få til flere typer grupper. Men det vil ta noe tid før vi kan ha klare gruppeledere . - Det er avgjørende for dette arbeidet at dere som har sorg dere sliter med, det kan være etter skilsmisse, mistet mor eller far, ... at dere melder fra til noen av oss som er engasjert i arbeidet, så vil vi se hva vi kan få i gang.

NICARAGUA

En bredt sammensatt styringsgruppe på 11 personer er kommet i gang for å legge til rette for at det kan bli et vennskaps-samarbeid mellom kommunene Matagalpa og Modum. Leder for gruppen er initiativtaker Elena Eika. Etterhvert vil det komme mer informasjon om dette.

KVINNENES INTERNASJONALE BØNNEDAG

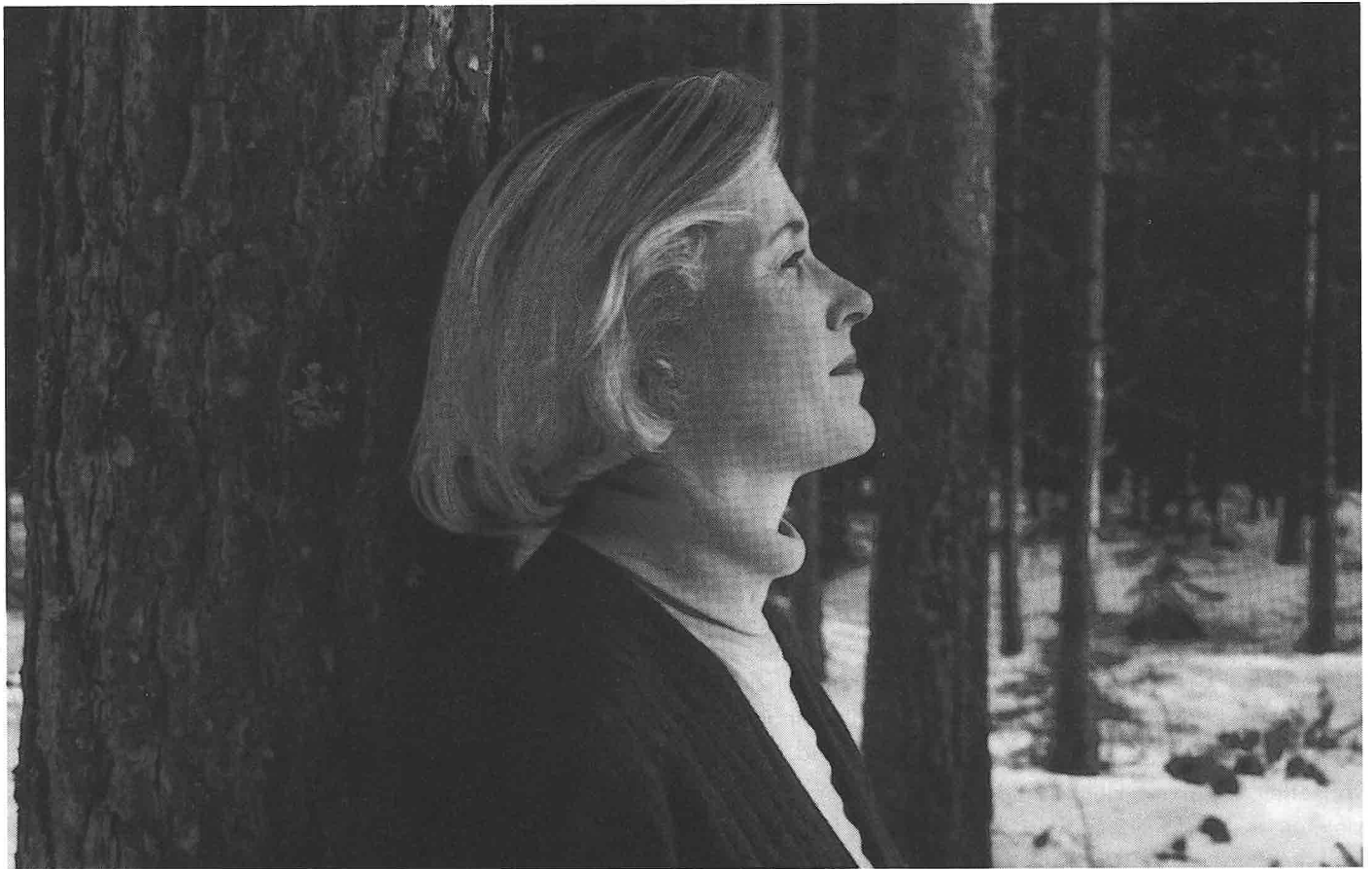
er fredag 6.mars. Tema i år er DIAKONI. Vi samles kl. 11 i Åmot kirke.

BABYSANG

er startet i Åmot kirke. Alle døpte siden april er invitert. Kurset varer 7 ganger.

TELESLYNGENE

onsdag 18.mars arrangeres det kurs for alle kirketjenerne i Buskerud. Et av emnene er teleslyngene i kirkene. - Herved oppfordres alle høreapparat-brukere til å si fra til kirketjener eller soknediakon hvis slyngene ikke virker. Vi vil at utstyret skal fungere best mulig.

Ingeborg Eikenæs

Naturen som møtested med seg selv, med andre mennesker og med sine åndelige lengsler

Ved Modum Bad er det nylig gjennomført et spennende pilotprosjekt under ledelse av doktor Ingeborg Eikenæs. Her bruker de friluftsliv som en systematisk del av behandlingen for personer med psykiske lidelser. En gruppe på åtte pasienter og det tverrfaglige behandlingsteamet pakker ryggsekkene og utstyrer seg for å mestre en ukes utfordringer i villmarken.

Ingeborg Eikenæs sier at prosjektet er vitenskapelig motivert. En ville prøve ut bruk av friluftsliv i behandling av "lettere" psykiske lidelser og bygget blant annet på tidligere forskning ved Modum Bad. I samtale med Menighetsbladet sier hun om friluftslivprosjektet:

- Graden av utfordringer ble selvsagt tilpasset den enkelte slik at alle fikk

oppleve utfordring og mestring. På turen levde vi tett innpå hverandre døgnet rundt. Det

var i seg selv er en utfordring. Noe av det vanskeligste deltakerne visste, var å være tett sammen med andre. Denne gruppen pasienter kan ofte sammenlignes med en snegle: De har store antenner, er overfølsomme og trekker seg fort inn i seg selv.

- Naturopplevelsen var da både et virkemiddel i en terapeutisk prosess og et mål i seg selv. Naturens mangfoldige nyanser, dens storhet og estetikk stimulerte åndelige og eksistensielle spørsmål. En opplevelse av stillheten og skjønnheten i naturen, kan være balsam for et herjet sinn. Stillheten er ikke taus. Den formidler helhet, sammenheng og tilhørighet. En kommer nærmere seg selv, og sine åndelige lengsler.

I den frie natur, rundt et bål, følte mange seg friere enn inne på sykehuset, og det ble lettere å snakke

om seg selv. Slik kom vi også nærmere hverandre. Pasientene fikk også prøvd seg ut på praktiske oppgaver sammen med andre. Mestringsopplevelser var en viktig del av terapien og virket positivt på selvbildet og selvtiliten. Dermed gav erfaringene overføringsverdi på andre områder av livet.

- De åndelige verdiene ble forsøkt anskueliggjort blant annet ved at deltakerne fant en stein hver som skulle symbolisere seg selv. Disse steinene ble brukt til å bygge et alter for det som var hellig i livet deres; "et alter av levende steiner". Begrepet hellig fikk da et nytt og mer personlig innhold og ble mer tydeliggjort for den enkelte deltager. Det var som om de samtidig la ned noe av seg selv, og mange ble bevisst trangen til å kjenne en åndelig tilhørighet.

Selv opplever Ingeborg Eikenæs naturen som en gedigen katedral; et møtested og et vitnesbyrd om en fantastisk skaper.

JohnSA

DIKTSPALTEN

“Et lys faller inn fra evigheten”

Dette Børli-diktet har jeg båret med meg i 36 år. Den gang, som nå, hadde jeg vrangvilje overfor dikt fra “vår rimlause vargtid” (Skrede), men Børli fant nåde. Jeg følte et slags slektskap med denne jordnære “skogingen”. Seinere har jeg skjont at tømmerhoggeren fra Eidskog er universell. Men da jeg slapp inn “Døde fugler” første gang, var det nok fordi forfatteren hadde sett det jeg hadde sett.

Da jeg som ennå fersk moing ble sendt til Eidskog for å gjøre opptak med forfatteren, tenkte jeg at nå, Olav, nå får du nytte høvet og sikre deg noe for eget innvortes bruk også. Da jeg ba Hans lese “Døde fugler” ble han stille et øyeblikk. Han ville vite hvorfor jeg ønsket nettopp dette diktet, det pranger jo så lite i hans rike produksjon. “Det traff meg som 14-åring”, sa jeg, “og har bitt seg fast. Skal jeg hente Freud?”. “Nei, nei”, sa han, “det er bare det at ...” han bøyde seg mot meg, som betrodde han meg en hemmelighet, “... det er bare det at jeg holder det for å være mitt beste dikt.”

På de endeløse nysnø-myrene har jeg vært. I måneskinn. Jeg vet knapt noen naturopplevelse så intens som den å gli innover fiellmyrene på nysnø i måneskinn. Snøen under deg og stjernene over deg gir deg følelsen av å være på bunnen av et gnistrende

hav. Ingen skarpe skygger, bare hemmelighetsfulle søkk i et perfekt harmonisert lys. Små ujevnheter i terrenget er visket ut, plutselig renner du skituppen i ei tue du ikke så. Så ligger du der. Men ikke som en død fugl, nei du ligger der enda mer sansevar og levende. Blikket ditt griper lyspunktene over deg tusentalls parsec unna. Du blir en sann kosmopolitt.

Jeg anklager gatelysene i gata der jeg bor. De stenger kosmos ute. Lysforurensningen vi lever i er alvorlig. Den tar dimensjoner fra våre liv. Mennesket i en storby kan se 14 himmellegemer, sol og måne medregnet. På Snarum ser du 2000, og disse 2000 er påtrengende. De tvinger blikket opp, de tvinger fram refleksjon. “Hvem tente stjernene så de skulle tenne våre hjerter?” synger Enya. Bevar oss fra å tro at det er i storbyen det skjer. Bevar oss fra såpeseriemenneskets eksistensielle koma.

Men en død fugl kan også gi tankespenn. Holdt i handa, fanget av undring, er den like himmelropende som den mest imponerende gotiske katedral. Kan du høre stillheten snø inne på fugleviddene i det vesle hjertet? En kallende, nei, en ropende stillhet.

Olav Smedsrud

DØDE FUGLER

Jeg har sett døde fugler i skogen. Om høsten.
De ligger i lauvrasket
med føttene bønnlig trukket opp under seg,
vingenes gotiske linje gjennombrutt
av vær og væte. Brystfjærene
skjelver sakte i vinden,
- du hører stillheten snø
inne på fugleviddene i det vesle hjertet.

Et lys faller inn fra evigheten:
Ditt sinn kaster skygge,
lik et tre i måneskinn
ute på endeløse nysnø-myrrer.

- For å trivs i skauen må du kunne noen grunnleggende ting: du må ikke være redd når du ikke har full oversikt, du må kunne ti stille og høre og se, du må kunne finne fram, og du må kunne gjøre opp varme.

Han har et sterkt og godt forhold til fyring i skauen, Olav Sørensen, han kan det med oppnøring og veit hvilke tresorter som egner seg best i en hver situasjon. Det fikk han konkret opplæring i som liten.

Vi sitter hjemme hos ham på Råen for en prat om naturen. Innendørs. Han er litt småforkjølet. Te med honning i store Thøgersen-krus passer godt for oss begge. Skauen er temaet, og naturen.

Det er høg himmel og store flater på Råen, men likevel kort til skaukanten.

- Det er trivelig å bu langs en skaukant. Mye småfugl og liv. Jeg har vokst opp her. Skauen var aldri et stengsel, men et sted å gå til og være i. For oss som unger var det et sted vi fikk leike og være i fred, slippe unna voksenkontroll. Vi leika mye i skauen.

- For meg er det å være i skauen det naturligste som er. Skauen

to svære graner hvor en kunne gå over på kvistene. Som 10-åring var det spennende med bekke-gjeting: han fløy etter alle bekker for å se hvor de kom fra. Han lærte fort at skogen krevde en annen atferd enn ellers: det naturlige var å være lydløs, og ha øyne og ører åpne.

Etter hvert fikk Olav være med på veahøgst og tømmerkjøring. Og fra 10-11 årsalderen begynte fisketurene. Det var da han fikk skikkelig opplæring. Av Sigurd, en godt voksen ungkar som var gårdskar hos bestefaren på Haraldsrud.

- Sigurd likte unger godt, og vi fikk være mye med ham. Han tok oss unger på alvor og ga oss en god innføring i friluftslivet i skauen. Vi måtte først lære å gå, - det tok to timer hjemmefra og til Lorta. Og så lære å finne fram. Og deretter alt omkring fiskinga. Men jakt har jeg aldri tent på.

Fra 15-16 årsalderen bar det ut på egenhånd. I helgene lå han mye i gamle koier eller ute under åpen himmel. Etter hvert ble skogen en viktig arena for idrett for Olav, først orientering og så langrenn, i en 10 års periode var han ganske aktiv.

- Skauen i Modum er jo fin både til all slags friluftsliv og til sportslige aktiviteter.

Han hadde begynt på Brunnes-skolen tre dager i uka. I realskoletida var det 6 dager skole, så lørdagsettermiddagene og søndag var dyrebar tid. Etter gymnaset på Hønefoss var han i militæret, og så livnærte han seg noen måneder

- Finn deg et hyggelig tre og sett deg

representerer også et vertikalt perspektiv. Når du ser ned, blir du stor. Når du ser opp, blir du liten. De åpne landskap kan fort bli for horisontale for meg. Det å se oppover inngir ærbødighet. Skauen er derfor velegna som katedral, for de som er åpne for det.

Olav forteller om hvordan han som liten gutt hadde ei svær gran ved låven, den syntes han det var fint å sitte under når han skulle tenke. Ellers klatret han nok mye, - ved bekken i Råendalen var det

som tømmerhogger.

- Det var før motorsaga. Du veit, mitt forhold til skauen har vært mest preget av friluftsliv. Å arbeide der representerte en annen virkelighet. Hvordan høggera hadde det, var nok avhengig av fysikk og forsørgelsesbyrde. Det kunne være et umenneskelig slit og svelt-i-hel for barnerike forsørgere. Men samtidig var det frihet fra bygda og bygdas kontroll.

Så ble det lærerskole i Oslo og lærerjobb et år i Finnmark, før han en 7 års periode arbeidet på Geilo. Der ble det mange og lange turer, og mange fine fiske-opplevelser. I en fireårs periode etter det var Olav i Modum, før han i 1973 ble rektor i Snillfjord i Sør Trøndelag.

- Der ble det nesten for mye natur, fjord og skau og fjell. Det var så jeg kunne ønsket meg en storby-ferie, f.eks. i London.

Fra 1980 ble det Modum igjen, etter hvert som skolesjef i 11 år, før han nylig måtte gi seg etter en hjerteoperasjon. I høst rundet han 60, og nå sitter han som spesialkonsulent og får brukt all sin lokalhistoriske interesse og kompetanse på oldsaker og lausfunn. I forrige uke fikk han registrert ei ny offergrav. Han trives med dette livet. Til og med det at han nå er nødt til å lære seg å bruke datamaskin.

- Det har bodd mennesker her i Modum i ca. 8500 år. Landskapet har nok skifta en del, men skauen har vært en konstant fak-

tor. Folk har alltid brukt den til matauk. Men den har også representert en frihet.

Da industrien kom til Modum, ble skauen en viktig kontrast til industrilivet, og betydde nok mye for

- Når man er i skauen, er man nesten i en slags annen tilstand. Da trengs det ikke mange eller sterke ord. Det viktigste er nok at vi da får tid til og kan forholde oss til stillhet.

Om naturen har en slags åndelig dimensjon for Olav?

-Ja.

Det kommer umiddelbart og sterkt, og etterfølges av en liten pause. Noe mer ettertenksomt føyer han til:

- Det er først og fremst det at det er naturlig å bli stille og høre godt etter, som lar seg overføre til det åndelige for meg. Det er viktigere å høre etter enn å få sagt så mye. Det har alltid vært sånn, fra jeg som liten gutt satt under grana. Det er en dobbelthet i det å være menneske. Vi er store og har underlagt oss mye, på godt og vondt, og har høy bevissthet om oss sjøl. Men samtidig er vi bare en liten foreteelse i den store sammenheng, det er mye ut over oss sjøl som vi ikke behersker. I stillheten kan vi lytte til det som er større. Skauen er en god katedral, den sier mye gjennom stillhet.

- Jeg skulle ønske at alle som bor i Modum, kunne få et personlig forhold til skauen. Vi har rikelig å ta av. Blir det for mye skau, så kan du jo til nød ta en tur til Norefjell eller til Tjøme. Men det er trasig hvis vi ikke kan forholde oss til skauen. Du

under det, og sitt der til du trivs!

mange arbeidere. Vi ser det fortsatt i dag, når vi treffer karer fra den eldre industriarbeider-generasjon på lange turer på Øståsen. De har et sterkt og godt forhold til skauen. Selv om det ofte er ganske uuttalt. Man merker det på den erfarne skauvandreren, han er vanligvis ganske stillfaren.

For Olav sjøl har det å være ute - helst aleine - en nesten eksistensiell kvalitet.

kan jo begynne med å finne deg et hyggelig tre. Du er jo ikke nødt til å ta motorsaga og kappe det ned, slik som enkelte på Modum Bad - jeg ska'kke nevne navn - lett ville ha gjort. Nei, finn deg et slikt tre, og sett deg under det, og sitt der til du trivs. Det er trær nok til oss alle her i Modum.

berger

Midt i hverdagen

For mange av oss kommer januar med selvangivelse og lønns- oppgaver, og med de samme tankene om hvor pengene har tatt veien i året som gikk. Konklusjonen blir nesten alltid den samme: Det hadde vært en fordel med større inntekt ! Men nå blir det snart andre tider - i hvert fall når det gjelder arbeidet med utfyllingen av selvangivelsen. Om ikke lenge kan vi hente den ferdig utfylt i postkassa, forteller pålitelige kilder. Når sant skal sies, synes jeg det er både rett og rimelig - og ikke det grann for tidlig - at vi snur på flisa slik at det her etter blir likningskontorets tur til å fylle ut selvangivelsen. Tenk på alle de årene vi har fylt den ut for dem !

Med slike tanker i hodet er det vanskelig å konsentrere seg om flytting av tall fra post til post, fra side til side. Jeg føler meg som lille Marius i Kiellands Gift, der Marius slettes ikke kan forstå hvorfor den stakkars X^n i den matematiske likningen jages over hele tavla - for til slutt å ende opp ensom langt der nede til høyre et sted. Nei, det er ikke alltid så enkelt å fatte meningen med dette og hint..

Uten nevneverdig motstand fra min side, glir tankene bort fra det jeg burde gjøre, til en opplevelse i et klasserom her i bygda for mange år siden. Like utenfor vinduene våre stod et par kraftige furuer der fugler og ekorn fra tid til annen holdt oppvisning

for oss som inne var.

I den timen jeg nå tenker på, skulle jeg forsøke å lære elevene mine divisjon. Det å kunne dividere et tall med et annet, er ingen enkel sak for en fjerdekladding, og mange sitter igjen med slitsomme minner fra dengang de skulle tilegne seg denne kunnskapen. Tenk bare på alle puggetimene bak innlæringen av multiplikasjonstabellen, og hvor nådeløst eventuelle "hull" ble avslørt når delingsstykkene dukket opp i boka!

Jeg ser at en gutt på vindusrekka strever med oppgaven, og jeg går for å hjelpe til. Men vi kommer liksom ingen vei, samme hvordan jeg forklarer og oppmuntrer. Jeg har en følelse av ikke å nå fram med regnemetodikken min, og forsøker en ny vri:

- Hva må vi gange 7 med for å få 35 ?

Heller ikke dette forsøket på å klargjøre divisjonsproblemet ser ut til å bli kronet med hell. Det kommer ikke noe svar. Men så plutselig skjer det noe. Eleven ser på meg med store, interesserte øyne, og jeg tenker i mitt stille sinn at nå har han funnet svaret.

- Lærer, ser du hakkespetten i furua ? Hvorfor hakker den så fælt, tror du ?

Jeg kikker ut av vinduet og får øye på en flaggspett i konsentrert arbeid med å skaffe seg dagens føde.

- Den leiter etter mat, svarer jeg, og innrømmer samtidig for meg sjøl at problemet med trettifem i sjugangen vil forbli uløst enda en tid....

- Jeg er sulten, jeg også, lærer, men jeg har mat i sekken, jeg, smiler eleven, tydeligvis glad for ikke å være hakkespett.

Da ringer skoleklokka - det er spisepause...

Både furua og hakkespetten "vår" er borte i dag, men problemene med å lære elevene multiplikasjon og divisjon er der fremdeles. Det samme er hakkespetten. Jeg tenker ikke her på en vakker, fjærkledd skapning i ei bestemt furu, men på det den

representerte dengang i elevens læresituasjon: Det er andre og mer spennende episoder som tiltrekker seg oppmerksomhet enn oppgavene vi skal løse, og som slik stjeler konsentrasjonen vår for kortere eller lengre tid.

Mediene overøser oss med inntrykk fra fjernt og nært av høyst blandet innhold og kvalitet, og i en stresst arbeidssituasjon blir vi til stadighet stilt overfor spørsmål og nye situasjoner som krever løsning der og da. Vi føler at vi ikke mestrer alt som blir forventet av oss, og til slutt må vi stenge enkelte inntrykk ute for å ta en titt på hakkespetten. Dermed minker både oppmerksomhet og konsentrasjon, og det kan bære galt av sted, noe disse situasjonene viser:

- Bilen kom over i feil kjørebane på en rett strekning. Det var tørr veibane. - Ulykken skyldes trolig menneskelig svikt. - De hadde ikke kontrollert at stillaset var skikkelig festet. - Sjøføren var opptatt med mobiltelefonen da uhellet skjedde.

Hva så på det menneskelige plan ? Har vi problemer med å se hva som er viktig for oss som menneske, som venn, som kollega, som nabo ? I så fall, la oss forsøke å gjøre noe med det !

Men hvor langt var jeg kommet med det jeg holdt på med ? Jo, jeg var kommet ned til post 2.9: "Sum overføres til post 3.0 på side 3."

Før jeg på nytt tar fatt på selvangivelsen, ser jeg ut av vinduet.

Det sitter en hakkespett i den gamle telefonstolpen...

Foto: Bygdeposten

Oddbjørn Myklebust

Driker du rettferdig kaffe?

Nå har den kommet, kaffen som garanterer kaffebøndene en minstepris og som i alt overmål kan gi deg litt god samvittighet. Denne kaffen har et elefantmerke og navnet Max Havelaar klistret på pakken. I tillegg til minstepris for kaffen, blir det garantert at det gis tilskudd til investeringer i fremtiden. Denne kaffen blir solgt uten at de rike kaffeimportørene i nord utbytter de lave markedsprisene i handelen med kaffebønder i sør.

Elefantmerket

Å sette elefantmerke på kaffe, er en del av "Fair Trade" (rettferdig handel) merkeordning. Det begynte i 1986. Da var det noen mexikanske bønder som ønsket å få en rettferdig betaling for kaffen sin i stedet for å få bistandspenger. Disse kaffeprosentene og noen nederlandske organisasjoner gikk sammen om å utvikle merkeordningen.

I Nederland kalte de merket Max Havelaar. Det er navnet på en hollandsk romanfigur i en bok av samme navn, utgitt i 1859. Forfatteren var en hollandsk embetsmann som senere måtte leve i landflyktighet fordi hadde opponert mot makthaverne i hjemlandet. Merkenavnet er det samme i Norge.

Langsiktige avtaler

Prisen på råvarer som for eksempel kaffebønner, sukker og bananer kan variere kraftig. Småprodusentene i sør er veldig sårbare når prisen på kaffe plutselig synker dramatisk. Ofte resulterer det i mager som ikke blir mett. "Fair Trade" merkeordning går ut på at importør av kaffe kjøper kaffen direkte fra bonden til en garantert minstepris som alltid ligger over prisen på verdensmarkedet. Importør og kaffeprodusent skal også inngå langsiktige avtaler slik at

kaffebonden vet at han er sikret inntekt neste sesong også

Ordningsen motvirker at importørlandene spekulerer i og tjener penger på lave priser, samtidig som kaffebonden forplikter seg til å dyrke kaffen mest mulig økologisk.

Arbeiderne på farmen må også sikres gode arbeidsvilkår. På markedet finnes det en tilsvarende merkeordning for te, sukker, honning, bananer og kakao. I Norge blir det i første omgang bare importert kaffe. I dag har Canada, Japan og 10 europeiske land innført merkeordningen.

Menighetsbladets redaksjonssekretær har personlig smakt den nye rettferdige kaffen, og kan anbefale den på det varmeste (vel, maks 95 grader). Heretter bør all

kaffeservering i Modum-menighetenes regi skje i rettferdighetens navn!!

Kilde: Medmenneske, Kirkens Nødhjelp.

Se etter rettferdig kaffe hos Spar, Kiwi, AKA, Jens Evensen Meny, Bunnpris, joker, Nærmat, CC-butikkene og Bikuben.

ELEFANT & KAFFE

Konsert i Heggen kirke

Støttekonsert til inntekt for Dordi Eikas Minnefond

Søndag 1.mars

kl. 09.30

kommer Oslo Gospel Choir til Heggen kirke. Dette er et arrangement i tilknytning til World Cup-arrangementet i Vikersundbakken. Kulturetaten har i samarbeid med Oslo Gospel Choir tenkt å gjennomføre konserten som en støttekonsert til inntekt for Dordi Eikas Minnefond. Billettprisen blir på kr.50 og av dette går halvparten til minnefondet, det resterende beløpet vil dekke arrangementskostnader.

Per Arne Dahl vil ha en innledning før konserten. **Statsminister Kjell Magne Bondevik** vil delta under konserten.

Billettpris: kr.50,-

Eldretreffene på VAARANN

feiret sitt 25 års jubileum 19/11. Flott fest ble arrangert på Geithus Eldresenter, med mange gjester. En onsdag hver måned siden 1973 har Boya Solheim og hennes gode hjelpere samlet til eldretreff. Det er ca 30 tilstede hver gang. Eller mer? God stemning hver gang. Sang, musikk, andakt, utlodning, opplesning og tur hvert år i juni. GRATULERER MED JUBLEET !! Flott innsats! Trofast innsats!

100-årsjubileum på Vaaran

for virksomheten til Ungdomsforeningen torsdag 2.april kl 19.30. Det forteller ildsjelen Aslaug Jahren. Festtale ved Per Arne Dahl. Beverting.

Ten-sing Norway

var i Åmot kirke 26.1. En frisk og ungdommelig konsert, som tydelig hva Modums to deltakere, Tone Ruud og David Müller, opplever denne vinteren. De deltar i Ten Sing Norway ett år. Gruppen reiser nå rundt i Norge med sin konsert. Tidligere har de vært i Polen og flere

andre europeiske land. I løpet av året tar de grunnfag kristendom.

Diakoniutvalget i Tunsberg

Bispedømme har sendt ut et hefte om: "TO ØRER - som gjerne vil høre" til alle menighetsbladene. Det er en serie om hørselshemming. I neste nummer tar vi med en informasjon om teleslynge. Følg med !

Kor-konsert

Søndag 15.mars blir det konsert i Åmot kirke kl.19 med Oslo Chorale Selskap, kan Vikersund-gutten Sveinung Enstad fortelle. Hans kor bringer med seg strykere og solister og framfører både Bach og Schubert.

Heggen minigospel

Heggen minigospel trenger en ny medarbeider. De søker en person som har lyst til å synge med barn og som er villig til å være medhjelper i minigospelen. Det er øvelse annenhver onsdag på Vikersund menighetssenter. Interesserte kan henvende seg til: Kjersti Silseth, Fossveien 18, Vikersund, tlf. 3278 7729.

Fastebøsser

Kirkens Nødhjelp vil også i år spre fastebøsser for fasteaksjonen Brød for verden. Vi starter med å dele ut bøssene fra midten av februar. Fastetiden begynner Askeonsdag, 25 februar og den varer til og med Påskeaften 11/4. Fra og med Påskedag tar vi imot bøsser i kirkene, på Kirkekontoret og i Modum Sparebank. Innsamlingen blir avsluttet ved utgangen av april.

Tunsberg bispedømme 50 år

Det er i år 50 år siden Tunsberg bispedømme ble opprettet. Helgen 5-6. juni vil jubileet bli feiret i Tønsberg. Bispedømmerådet har ønsket at jubileet også skal markeres rundt i menighetene, gjerne ved samtale-gudstjenesten med konfirmantene. Dette vil gi en bredde over markeringen. I neste nummer av bladet vil vi gjøre nærmere rede for hvordan jubileet vil bli markert hos oss.

Kirkekontorene i Modum samlet under ett tak

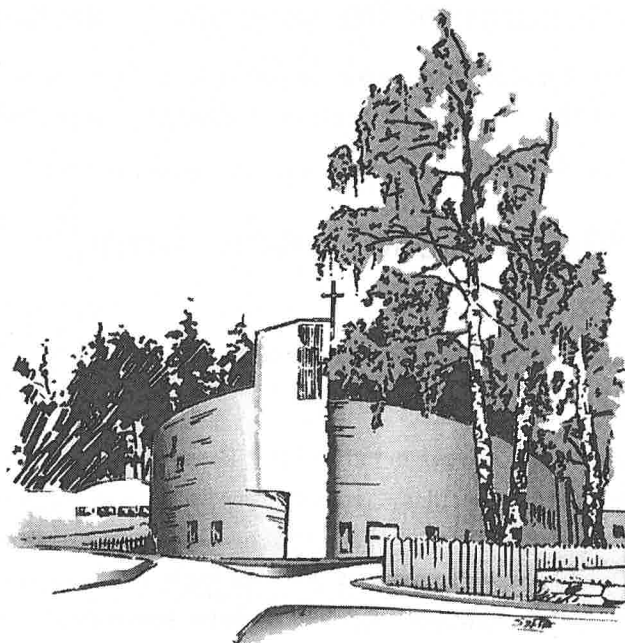
Den 1. januar 1997 trådte den nye kirkeloven i kraft. I omstillingsfasen har kommunen vært en velvillig samarbeidspartner. Noe av det mest merkbare med den nye loven er, at kirken har fått en mer selvstendig plass i bygda vår. Kommunestyret har nå ikke lengre noen styringsrett over kirken bortsett fra at de fremdeles bestemmer størrelsen på budsjettet.

Modum kirkelige fellesråd har nå i en tid arbeidet med omorganiseringen av kirkekontorene i bygda. Resultatet er blitt ett felles kirkekontor i Åmot kirke. Sammenslåingen ble

begrunnet med at det ville gi:

- bedre servicetilbud for befolkningen
- ansatte får et bedre arbeidsmiljø og muligheter for bedre kommunikasjon med hverandre
- god adkomst for funksjonshemmede
- besøkende mulighet til bruk av kirketorget med vertskap og kantine (kaffe og vafler)

Vi gratulerer publikum og de ansatte på kirkekontoret med de nye lokalitetene på Åmot og vil komme tilbake med en fyldig reportasje i et senere nummer av Menighetsbladet.

Misjonsbasar i Drammen

Hver vår organiseres en stor misjonsdugnad i Drammen i form av en misjonsbasar. I år skal den være fra torsdag 19. til onsdag 26. mars i Bragernes menighetssenter. Det er 25 forskjellige misjonsforeninger og organisasjoner som står bak. Basaren holder åpent hver dag fra kl. 10-19, lørdag til kl. 15. Det er kafeteriaservering hele åpningstiden. Hver dag er det også to andakter eller misjonsappeller, kl. 12 og 18. Misjonsforeninger fra Modum deltar også. Og håper at folk herfra møter opp.

Modum-Eiker-filmen

Med god hjelp fra bekjentgjørelse i Menighetsbladet fikk Modum Historielag lagd en svært dekkende oversikt over personer og steder i Modumfilmen fra 1952-53, kan Historielagets leder,

Wermund Skillingstad fortelle. Oversikten er nå tilgjengelig på bibliotekene i kommunen, på samme måte som filmen.

I 1998 ønsker Historielaget å ta for seg Modum-delen av Modum-Eiker-filmen på sammen måte. Filmen ble finansiert av Modum-Eiker-laget i USA, som seinere ble oppløst. Filmen ble til på om lag samme tid som Modum-filmen. Den er i farger og har kvalitetsmessig holdt seg forbløffende godt, sier Skillingstad.

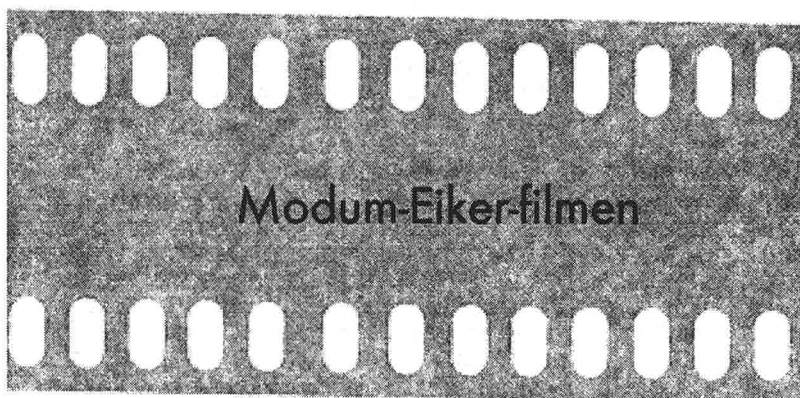
Filmen ble vist under historielagets 20-årsmarkering våren 1997, samt i

et privat lag på Hamre grendehus 1. mai. Det var enighet om at også denne filmen bør suppleres med en oversikt over personer og steder som er avbildet.

Historielaget vil nå starte opp dette arbeidet med et åpent møte på Kongsrud grendehus tirsdag 31. mars. Dette møtet vil bli nærmere kunngjort seinere.

I neste omgang ønsker Modum Historielag å ta for seg Modum-filmen fra 1980-tallet.

Videre hadde det vært ønskelig å kunne lage en ny Modum-film f.eks. i år 2000. Men kommunen satser nå så sterkt på ei ny bygdebok at et slikt løft helst bør tas av næringslivet og organisasjonene i bygda, mener Wermund Skillingstad.

Å leve i kirkeåret

Utfordringer fra søndagens tekster, salmer og bønner

Menighetsbladet ønsker å gi en hjelp til hvordan vi kan forberede oss til gudstjenestene. Tradisjonelt har hver søndag sitt spesielle preg eller tema ut i fra preteksten.

Per Arne Dahl har tatt utgangspunkt i dette når han har skrevet disse små anslagene til kommende søndager.

Motto: Lese, bede, handle

Søndag før faste(Fastelavnssøndag)

22 februa Joh.12,24-33.

Den liturgiske fargen er fortsatt grønt. Det er festtid før faste. Og like sikkert som at det er fastelavnssøndag, kommer sanitet-skvinnene på døra med salg av fargerike buketter av bjørkeris. Ordet fastelavn kommer fra det tyske faseln som betyr å lage moro. Før fastetidens start har vi derfor karnevals-tid. Ordet karneval kommer fra det latinske carne vale som betyr farvel kjøtt. Mandagen kalles i tradisjonen flekemandag eller blåmandag. Og først på askeonsdag begynner den virkelige fastetiden. Fastelavnssøndag er altså en slags tjuvstart på fastetiden hvor hovedtemaet i tiden frem til påske antydes: "Se, vi går opp til Jerusalem". Preteksten handler da også om hvetekornets lov. At Kristus må dø forat vi skal få liv.

Utfordring- Å gi rom for både festen og fasten, for gleden og den alvorlige ettertanken i en tradisjon hvor vi ikke alltid har klart å holde dette sammen.

Bønn- Vi takker Gud for kjærligheten som er sterkere enn døden, og ber om visdom til å ikke spille ut mot hverandre festen og fasten, gleden og alvorret i livet.

1.søndag i faste-1.mars.Matt.16,21-33.

Sist onsdag heter i kirkeåret askeonsdag, og var den egentlige starten på fastetiden. Askeonsdag og langfredagen er lidelsens og ransakelsens dager, onsdagen som minner om forrederiet og fredag om korset. For å komme ajour med de førti dagene før påske la man starten av fastetiden til onsdagen før første søndag i faste. Det er tre hovedmotiv i denne tiden. Oppmerksomheten er rettet mot Jesus lidelser, Jesu kamp mot djevelen og vår etterfølgelse i anger og tro. I dagens tekst forutsier Jesus sin lidelse og død- at han må gå veien til Jerusalem. Peter representerer noe typisk menneskelig: "Gud fri deg Herre, dette må ikke hende deg". Det er som om vi hører Bøygens stemme i Peer Gynt: "Gå utenom!" Men Jesus hjelper Peter til å ikke gå vill. Det er som han sier: Hvis du ikke vil betale trofasthetens pris

får du heller ikke livets velsignelse, fremtid og håp.

Utfordring- I dag er det skilfynningsrenn i Vikersundbakken. Den som setter utfor hoppet uten å være forberedt plasserer seg i en livstruende posisjon.Fastetiden minner oss på nødvendigheten av å være forberedt på livet, om kampen og troskapen med Kristus som forbilde og frelser.

Bønn- "Hjelp meg Herre Krist å strida, i di kraft den gode strid.Fylg meg alltid ved mi sida, fylg meg all mi levetid!"

2.søndag i faste-8.mars.Hebr.2,10-13.

Denne søndagen kalles gjerne REMINISCERE med bakgrunn i Salme 25 vers 6:"Kom ihu, Herre,din barmhjertighet".Det er troens kamp og troens rop som er det sentrale. Det er ikke syndene våre som hindrer oss i fellesskapet med Gud, men at vi ikke tar sjansen på å rope og klage og be til HAM. Vi minner hverandre på ordene i Nattverdliturgien som lyder hver søndag før vi går frem til alter-ringene:"Kom, for alt er ferdig!"

Utfordring- Denne søndagen er en eneste invitasjon til å komme til Gud, til kirken og til nattverdbordet uten å la seg hindre av nederlag og følelse av uverdighet.

Bønn- "Herre, la oss i all motgang, nød og fristelse finne hjelp og redning hos deg, ved din Sønn, Jesus Kristus,vår Herre".

3.søndag i faste-15.mars.Luk. 4,31-37.

Denne søndagen kalles "søndag oculi" som betyr mine øynes søndag.Tekster,bønner og salmer handler om å ha blikket vendt mot Gud og hans gode gjerninger for oss. Å leve troverdig handler både om å se på Gud og å se djevelen i "kvitauge". Det handler om å bekjenne troen på Jesus og å forsake djevelen og alle hans gjerninger og alt hans vesen.Dette er et realistisk syn på tilværelsen som både tar det gode og det onde i livet på alvor. Vi åpner oss for Skaperens gaver og vi ønsker å beskytte oss selv og hverandre mot fristelser og å bli ødelagt.

Uttordring- Jesus kjempet mot djevelens fristelser og var alltid beredt til kamp. Vi utfordres til en nødvendig beredskap der vi også våker og tar det onde på alvor.

Bønn- "Vi ber deg, Gud. Vær oss nær i alle fristelser, bevar oss fra selvsikkerhet, og hold oss fast ved ditt ord".

Maria budskapsdag-22.mars.Luk. 1,46-55.

Dette er gledesdagen midt i fastetiden. Det er ni måneder igjen til Jesu fødselsfest, og i dag ønsker den kristne kirke å feire Jesu mor, Maria som bar frem frelseren til oss alle. Marias lovsang er en kvinnes lovprisning til Gud for hans gode gjerninger i historien. I dag er derfor ikke den liturgiske fargen fiolett som tegn på lidelse og kamp, men hvitt for å understreke dagens karakter av undring, glede og forventning. Slik det i Marias anføtelser og truede glede var en gledeskilde i hennes kropp, er det en gledeskilde tilgjengelig for oss alle i det som er våre kamper og våre sorger.

Uttordring- Dette er en dag der vi ærer kvinnen og gir oppmerksomhet til hennes storhet. Samtidig ærer vi mannen fra Nasaret som viste verden en kjærlighet som seirer når den lider og ofrer.

Bønn- "Herre, gi oss den tro som Maria hadde, så vi kan tilbe deg i ydmykhet, og fryde oss over den frelse du har bestemt oss til".

Hvordan hører en som har nedsatt hørsel?

- Alle lyder blir svakere enn normalt. - Noen lyder kan høres relativt godt. Andre lyder kan være helt eller delvis borte. - Lydene som kommer inn i øret blir forvrengt. - Vanskelig å oppfatte samtale når flere snakker samtidig eller det er annen støy i rommet.

Dette kan føre til:

- Problemer med skolegang. - Problemer i arbeidslivet. - Problemer sosialt. - Problemer følelsesmessig.

Mange får nedsatt hørsel når de blir gamle. Det er viktig å akseptere at slik er det. Men, lær deg å si ifra om tiltak som kan gjøre dagen lettere. Hjelpemiddelsentralen har mange tekniske hjelpemidler. Hørselssentralen tar hørselsprøve og anbefaler høreapparat.

Vi har to ører som gjerne vil høre!

Kirkens SOS

- er du i krise, så er det alltid noen på telefon-vakt. Du velger om du vil være anonym eller ikke. Drammen har vakt kl. 21-07, tlf. 32 896060 Landsdekkende tlf. 815 33 300

Ene-stående fellesskap

- til dette seminaret 20-22 mars på Institutt for sjelesorg vil vi gjerne ha med en representant fra Modum. Ved instituttet arbeides det med et prosjekt som dreier seg om den ensliges livssituasjon i kirke og samfunn. Den eller de som ønsker å delta fra kirkene i Modum, kan henvende seg til soknediakonen.

Givertjeneste for Egil Midtbø

Egil Midtbø som har vært prest i Åmot kirke siden august, har vært ansatt og betalt av Åmot kirke. Det offentlige har kun minimumsbemannning til kirkene, derfor har Åmot ønsket å satse mer.

I samarbeid med de andre prestene, øvrige ansatte og frivillige i Nykirke menighet er Egil Midtbø med på å gi et bredere tilbud til alle aldersgrupper. Arbeidet med barn og unge er også et viktig satsningsområde i dette.

Nå har Åmot kirke satt i gang en aksjon for å få folk til å være med og gi til en fast givertjeneste for å få dette til å fortsette. Man kan avtale autogiro, betale fast en eller flere ganger i året, gi et engangsbeløp osv.

Kontakt Trine-Lise Ruud i Åmot kirke (tlf.3278 4002) for nærmere avtale om hvordan du best kan bidra.

<p>MODUM KABEL-TV AS Steinbru, postboks 29, N-3340 Åmot</p>	v/Knut Bakken · Tlf. 32 78 88 08 · Mob. 90 18 65 29 <p>Shell Oljesenter VIKERSUND VARMESERVICE</p>	<p>Dybendal Bygg a.s Tømrermester 3360 Geithus · Tlf. 32 78 04 75 Mob. 91 17 67 50 · 94 19 72 95</p>
<p>VA-RA Regnskapsservice Strandgata, 3340 Åmot · Tlf 32 78 46 99 · Fax 32 78 57 47</p>	<p>BYGDESNEKKERN AS BYGGMESTER OLE HAVARD OLSEN Linneavn. 1, 3360 Geithus · Tlf. 32 78 08 88 · Mob. 94 13 41 78 · 94 84 32 94</p>	<p>E:elfag Krøderen Elektro AS 3340 Åmot · 32 78 55 11</p>
<p>MODUM GLASSINDUSTRI AS 3340 ÅMOT · TELEFON 32 78 04 77</p>	<p>MODUM BYGG A/S 3370 Vikersund Telefon 32 78 71 77 JERNVARER · MALING · TAPET · BELEGG</p>	<p>WOLD & BØRGERSEN A/S Bilverksted · Bensinstasjon · Bilutleie Biloppretting · Billakkering · Storkiosk Tlf: 32 78 48 44 3340 Åmot · MODUM Dagvakt: 94 21 43 15</p>
<p>ÅMOT Gull OG Sølv A/S 3340 ÅMOT TLF. 32 78 42 41</p>	<p>Geithus Texacostasjon 3360 Geithus, Tlf. 32 78 03 30 Velkommen til skånsom bilvask uten børster.</p>	

<p>PETTER BRÅSTAD GULLSMED · URMAKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62</p>	<p><i>Se det med</i> Blomster <i>Vikersund Blomster</i> 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20</p>	<p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>
<p>Randi's Systue Alt i søm! - Montering av Modum-drakten! 3340 Åmot - Tlf/fax: 32 78 64 03</p>		<p>Inn- og utvendig maling Tapet og gulvbelegg Farvehandel Jofag Malerfirma AS Strandgata, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 51 11 Mob. 94 41 34 76 · Fax 32 78 55 60</p>
<p>STATOIL STATOILSERVICE SYSLÉ Kortautomat · Gass · Dagligvarer · Lene's Grill Gatekjøkken v/RV. 280 på Sysle - Tlf: 32 78 38 27</p>	<p>Buskerud trevare Nordbråten, 3340 Åmot Tlf.: 32 78 48 55 Spesialinnredninger</p>	<p>star MOTE WILHELMINES (TIDL. ASTRID LUENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND - TLF. 32 78 70 23</p>
<p>Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</p>	<p>Boks 53, 3371 Vikersund, Telefon 32 78 71 11</p>	<p>MONETT 3370 Vikersund · Tlf. 03 - 78 76 85 Ung og voksen dame</p>
<p>Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02</p>	<p>Brødr. Løver ServiceFlagen</p>	<p>Mat til alle anledninger! I våre selskapslokaler eller privat. Kongsfoss Pensjonat Tlf. 32 78 43 46</p>
<p>DACHÉ MØBEL 3340 Åmot · Telf. 32 78 40 11 · Fax 32 78 53 44</p>	<p>Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90</p>	<p>T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND - Tlf. 32 78 81 81</p>
<p>Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99</p>		<p>FORBRUKEREN i Vikersund SPAR</p>
<p>Unni's Hårsalong 3340 Åmot · Tlf: 32 78 42 96</p>	<p>Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund</p>	<p>TRANSPORT TERJE TAUBERG TRANSPORT ADR. 3360 GEITHUS — TLF. 32 78 00 00 — MOB. 94 11 29 40</p>
<p>ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00</p>	<p>Buskerud Begravelsesbureau a/s Tlf. 32 78 74 20 · HELE DØGNET</p>	<p>Modum Naturmedisinske Senter Tlf: 32 78 47 00</p>
<p>Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>	<p>VIKERSUND REGNSKAPSSENTRAL AS AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSKAP Postboks 119, 3371 Vikersund</p>	<p>Modum Samvirkelag 3360 Geithus</p>
<p>GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43</p>	<p>Senter-Bbygg Entreprenør AS 3340 Åmot Telefon 32 78 47 88 Telefax 32 78 53 30</p>	<p>Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund</p>
<p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot</p>	<p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06</p>	<p>DT·BB Tlf.: 32 78 76 99 Bromnes Eldre- · Sjukeråd Klub</p>
<p><i>Modum, Sigdal og Krødsherad Begravelsesbyrå</i> Gavetrollet, Vikersund Jernbanestasjon · Tlf: 32 78 87 20</p>	<p>JOHNSON METALL AS inngår i Hexagonkonsernet Postboks 54, N-3340 Åmot</p>	<p>BERGAN SMIE OG VERKSTED Tlf: 32 78 41 09</p>
<p>MODUM SÅPE ENGROS Grøterudveien, 3370 Vikersund</p>	<p>WESTAD A UNIT OF CRANE</p>	<p>SAGA AS Byggespesialisten ved KORKETREKKEREN TRELAST OG BYGGEVARER TLF. 32 78 41 80 · FAX 32 78 46 95</p>
<p>Byggmester A. J. Finsrud & Sønner AS 3370 Vikersund Tlf: 32 78 86 40</p>	<p>INTEROPTIK Optiker Weggensen 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 88 99</p>	<p>Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND · TLF.: 78 72 70</p>
<p>Modum Landbruksverksted Sandaker, 3370 Vikersund Tlf: 32 78 48 10 · 94 21 76 52</p>	<p>FROYSHOV bok og papir as En avdeling av Lauritzen Bokhandel as, Drammen 3370 Vikersund - Tlf.: 32 78 88 50 - Fax: 32 78 88 90</p>	<p>SPAR Forbruker'n i Åmot a.s</p>
<p>Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse</p>	<p>GJENSIDIGE forsikring</p>	<p>Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77</p>
<p>Moderne 33-rørs solarium - 10 min. kr. 10,- Geithus Fysikalske Institutt Tlf: 32 78 10 15</p>	<p>NYGÅRD SPORT</p>	<p>elite foto Åmotsenteret Vikersund Tlf.: 32 78 56 53 Tlf.: 32 78 80 55 Åpningstider: Åmot - 9-19 (15) Vikersund - 9-16.30 (14)</p>

SØNDAG ER KIRKEDAG

22/2 - Søndag før faste
(Fastelavn) Joh 12,24-33

Snarum - Isene

Åmot - Midtbø. Fam.gudstj.

Olavskirken - Eika

25/2 - Askeonsdag Matt 6,16-18

Vikersund kl 19 - Mamen.

Fastegudstj.

1/3 - 1.s.i faste Matt 16,21-23

Heggen kl 09.30 - konsert med

Oslo Gospel Choir

Rud - Sund

Olavskirken - Solberg

8/3 - 2.s.i faste Hebr 2,10-13

Snarum - Sund

Vaaraan - Løvik. Fam.gudstj.

Åmot - Isene

Olavskirken - Børresen

15/3 - 3.s.i faste Luk 4,31-37

Heggen - Sund og Solberg

Nykirke - Isene

Vestre Spone - Mamen

22/3 - Maria budskapsdag

Luk 1,46-55

Snarum - Isene

Vikersund - Sund

Åmot - Midtbø

Olavskirken - Eika

29/3 - 5.s.i faste Joh 11,45-53

Heggen - Mamen

Nykirke - Sund

Rud - Isene

Åmot kl 19.30 - Taize-messe

Olavskirken - Magelsen

5/4 - Palmesøndag Hebr 2,14-18

Gulsrud - Mamen

Vaaraan - Sund

Åmot - Løvik. Familiegudstj.

Olavskirken - Bjønnes

9/4 - Skjærtorsdag Joh 13,1-15

Heggen - Mamen

Nykirke - Isene

Snarum kl 19 - Sund

Åmot kl 19 - Midtbø

Olavskirken kl 20.30 - Børresen

10/4 Langfredag

Mark 14,26 - 15,27

Vestre Spone - Sund

Vikersund - Mamen

Åmot - Isene

Olavskirken kl 20.30 - Solberg

12/4 - Påskedag Joh 20,1-10

Heggen - Mamen. Høytidsgudstj.

Nykirke - Isene. Høytidsgudstj.

Snarum - Sund. Høytidsgudstj.

Olavskirken kl 07 - Solberg

13/4 - 2.påskedag Joh 20,11-18

Vestre Spone - Mamen

Vikersund - Isene

Åmot - Midtbø

Gudstjenesten begynner kl 11 når ikke annet tidspunkt er angitt. Ved gudstjenestene i Åmot kirke og Vikersund menighetssenter er det til vanlig eget tilbud for barna under gudstjenesten. Se også annonser i lokalavisene.

SLEKTERS GANG

Døpte

Heggen:

17/12 Britt Marit Fure

(Gamle Aker kirke)

28/12 Mathias Normann Skinstad

(Vaaraan)

18/1 Erik Mathias Mamen

1/2 Sebastian Alstad Øhren

Snarum:

30/11 Robin Helgestad

Jonette Skuterud Pedersen

14/12 Øyvind André Carlsen

(V.Spone)

25/1 Martin Falang

Nykirke:

30/11 Stine Desserud Olsen

26/12 Lisa Mayrhofer (Åmot)

Vigde

Nykirke

24/01 Jørn Dag Bjørnevald og

Anne Gro Hagen

Døde

Heggen

21/11 Erling Tollerud

27/11 Kristian Nilsen

2/12 Gunnar Karlsen Hval

(Modumheimen)

3/12 Bjarne Fossen

4/12 Torhild Næss

29/12 Randi Paulson

9/1 Frida Bakken

(Modumheimen)

29/1 Arne Martinsen

(Modumheimen)

Nykirke

05/12 Einar Buxrud (Åmot)

29/12 Karsten Magnus Andersen

30/01 Torbjørg Elverum

Snarum:

18/11 Signe Aasengen

25/11 Julie Hagen (V.Spone)

4/12 Per Skøien

16/12 Marit Kristoffersen

(V.Spone)

30/12 Trine Skretteberg

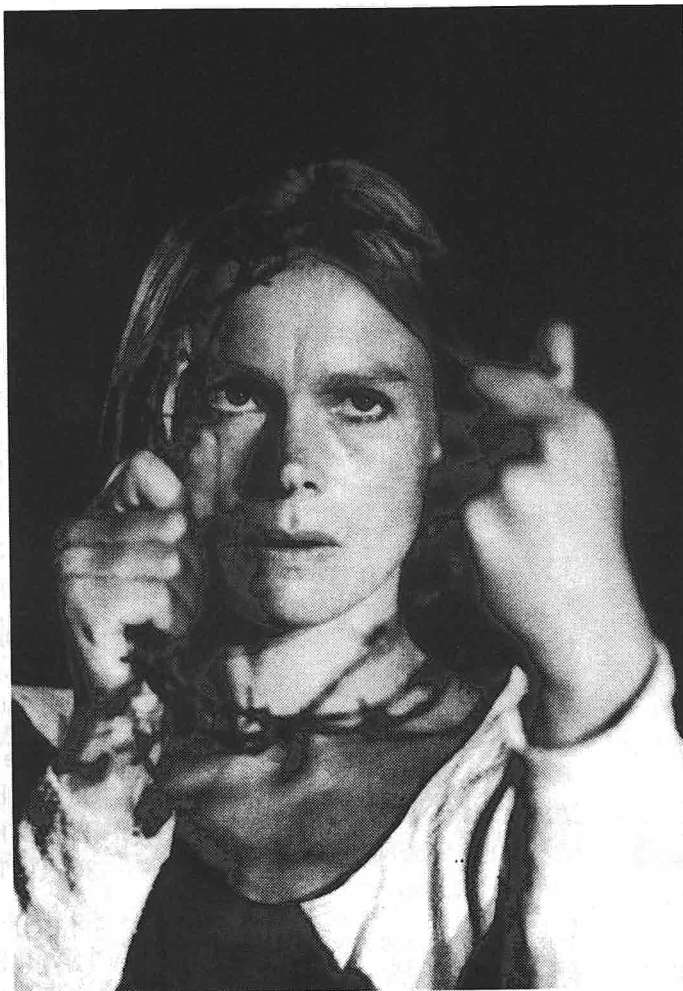
Slekters gang

“I skyggen av Maria”

En forestilling av Juni Dahr

Åmot kirke, lørdag 7.mars kl. 1800

Skuespiller: Juni Dahr
Regi: Kristin Olsoni
Scenografi: Ulf Nilsen
Fløyte: Chris Poole,
Sang: Gine Heien,
Linn Korssjøen,
Knut Mork,
Rolf Magne Schmidt
Asser

Billett kr.150,-

Forhåndsbestilling:
Åmot kirke,
tlf.3278 4002,
fax 3278 4024

Arr.: Kulturkomiteen i
Åmot kirke

Forestillingen er
støttet av
Modum Sparebank

- "I skyggen av Maria" er et sterkt møte i musikk og ord. Det er ikke bare vakkert, det er også nærende. (Vårt Land)

- Juni Dahr skaper mange høydepunkter med minimale virkemidler... hele oppsetningen dreier seg om hennes spill og bæres av hennes evne til å finne enkle og sterke fysiske uttrykk for tanker og følelser. (Adresseavisen)

- Juni Dahr er så nærværende at en kan bli rent blyg...Hun spiller så troverdig at en helst vil tro det er Maria selv som har steget ned til oss gjennom Juni, - og kanskje det er det. (Vårt Land)

Dagen før kvinnedagen kommer Juni Dahr med sin forestilling til den nye og arkitekturpris-belønte Åmot kirke med sine spørsmål om hvem Maria var, - og hvem hun er i dag. - Det er på tide at vi får Maria inn igjen. Jeg håper hun kan være en utfordring både til kirken og til mennesker i dag, sier Juni Dahr. Jeg tror vi trenger henne.

Juni Dahr har for lengst skaffet seg en unik posisjon både i norsk og internasjonalt teater med sine solo-forestillinger om Jeanne d'Arc, Ibsen-kvinner og ikke minst Kristin Lavransdatter. Hennes Maria-forestilling hadde premiere i Nidarosdomen i sommer.

Gjennom tekst, musikk, lys og bevegelse inviteres vi til et nytt og kanskje provoserende møte med den antakelig mest betydningsfulle kvinneskikkelse i historien.